

ellers tror jeg såmænd ikke, der er så mange regeringer, der har noget at lade hinanden høre, hvad angår udviklede lovforslag. Jeg kan såmænd også godt huske udviklede lovforslag fra Venstre og De Konservative i regering. Så lad os nu droppe det.

Der er jo nogle dele af lovgivningen, der er komplicerede, fordi vi skal ud og regulere dele af samfundet, hvor vi ikke nødvendigvis alle sammen er eksperter, og så må vi nøjes med at forholde os til de overordnede politiske linjer i det, vi tager stilling til.

For SF er det vigtigt, at CO₂-pakken ikke bliver svækket. Det er vigtigt at holde fast i den overordnede målsætning om, at vi skal have reduceret Danmarks udslip af CO₂, sådan at vi yder vores lille bidrag til Riokonventionens mål om at nedbringe drivhuseffekten, og i virkeligheden burde vi jo gøre meget mere end det, der allerede er vedtaget her i Folketinget.

Det er jo også et af de budskaber, der står klart i Det Økonomiske Råds rapport, som hr. Buksti var inde på. Det står helt klart i rapporten, at de midler, der indtil nu er vedtaget på CO₂-området, ikke er tilstrækkelige. Der er brug for en hel del mere, så det håber vi at regeringen får læst i rapporten og vil tage nogle konsekvenser af.

Vi er såmænd også enige i de synspunkter, der er i Det Økonomiske Råds rapport og også i Politikens leder om, at det havde været bedre med en ensartet sats og at lade være med at tage hensyn til alle særinteresserne. Det var SF's standpunkt fra starten af, at det ville vi meget hellere. Vi mener egentlig, der er brug for, at man ordner tingene på den måde. Det kunne vi ikke skabe et politisk flertal for.

Hvis den overbevisning begynder at brede sig og man er klar til fra et flertals side her i Folketinget at lave det på den måde, som er mere konsekvent, er vi bestemt også parat til at gøre det på den måde. Men indtil videre må vi jo nøjes med den pakke, som blev vedtaget, og den skal der så laves nogle forskellige tekniske ændringer i. Og de tekniske ændringer følger de forskellige indvendinger, der har været ude omkring, om, at tingene kunne indrettes på en lidt mere hensigtsmæssig måde, uden at der gik noget af CO₂-målsætningen tabt ved det.

Det er vi så åbne over for, og derfor kan vi støtte lovforslaget her. Men det ændrer ikke ved, at der i virkeligheden er behov for at vedtage langt mere vidtgående ting i det her Folketing.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når nu Venstre og De Konservative er så glade for aftaler og åbenbart ikke har lyst til at gå ind i en diskussion af, om det nu er så fremragende et instrument, vil jeg – da de to partiers ordførere tilsyneladende ikke har set vismandsrapporten – citere fra vismandsrapporten, side 76, hvor der står om frivillige aftaler:

»For samfundet er der imidlertid en række problemer forbundet med frivillige aftaler. For det første er der risiko for, at fleksibiliteten i aftaleinstrumentet medfører svækkede miljøkrav til erhvervene. Målene i aftalerne vil være helt afhængige af virksomhedernes oplysninger om omkostninger forbundet med en reduktion af forureningen. Et centralt spørgsmål er således, om virksomhederne vil være villige til at dele denne viden med myndighederne, når konsekvensen af at videregive information, udligne informationsasymmetrien mellem erhverv og myndigheder, måske blot er skrapere krav i aftalen.

For det andet vil frivillige aftaler normalt ikke være omkostningseffektive.

For det tredje er aftalesystemet administrativt krævende, og for det fjerde kan der være tvivl om, hvorvidt frivillige aftaler er juridisk bindende, og der ikke nødvendigvis er sanktionsmuligheder ved overtrædelse af aftalerne.«

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, at der var markant forskel på Venstres ordførers og den konservative ordførers taler. Der var tale om et velforberedt, velgennemarbejdet indlæg, som forholdt sig fuldstændig nøgternt til de fremsatte ændringsforslag og også gav ros, når der var noget kritik, der var imødekomet. Og jeg er sikker på, at hr. Peter Brixtofte kan få god hjælp hos den konservative ordfører, hvis der er noget, han ikke forstår. Så det kan jeg kun anbefale.

Disse forslag er svar på kritik, der er kommet fra dele af erhvervslivet og fra enkelte virksomheder, der har henvendt sig til Skatteministeriet for at få rettet nogle ting. Og det synes vi fra radikal side er vigtigt kommer så hurtigt som muligt. Vi må til gengæld også sige, at ikke al kritik er imødekomet, for det må være sådan – som det er sagt tidligere – at sigtet med hele den grønne afgiftspakke ikke mistes.

Til gengæld må man sige, at dramatikken omkring den svækkede konkurrenceevne efterhånden må være dampet af. Med den vis-